

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 901 din 03.12.2019

Dosar nr.: 440/2018

Petiția nr.: 3758/12.06.2018

Petent:

Reclamată: Biserica Evanghelică

Obiect: neacordarea unui loc de veci în cimitirul evanghelic pentru că aparține cultului ortodox

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Biserica Evanghelică cu sediul în București, str. Luterană nr. 2, sector 1, cod 010162

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Sesizarea petentului vizează refuzul acordării unui loc de veci de către Biserica Evanghelică pe motiv că petentul aparține unui alt cult.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost citate pentru data de 10.07.2018. La audieri au fost prezente părțile. În cadrul audierilor titularul de dosar a invocat excepția de necompetență a CNCD, competența revenind instanțelor de judecată. Partea reclamată a invocat excepția tardivității pe motiv că s-ar fi depășit termenul de un an, situația datând din anul 2003.

5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul, luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, aparține cultului religios Ortodox, sesizează faptul că nu i s-a acordat în mod gratuit un loc de veci în cimitirul evanghelic.

Petentul susține faptul că soția a moștenit un loc de veci în cimitirul Bisericii Evanghelice și a solicitat reclamatei să – i acorde parcela respective, ca loc de veci al familiei, în baza Legii nr. 42/1992.

Din anexele depuse la petiție, respectiv adresa răspuns a reclamatei din 1994 (fila 4), reiese faptul că i s-a solicitat soției petentului să depună anumite documente în original pentru

transferarea mormântului nr.1103/loc de veci în monument onorific (mormânt pentru care nu se va mai plăti contribuții).

Astfel, petentul susține că este discriminat pe criteriul religiei și solicită CNCD constatarea și sancționarea faptei de discriminare.

Sușinerile părții reclamate

7. Biserica Evanghelică C.A. București prin adresa nr. 4468 din 10.07.2018 (filele 10-15) a invocat excepția de tardivitate cu privire la aspectele sesizate pe motiv că termenul de un an s-a împlinit, ținând cont de faptul că la data de 15.04.2003 a avut loc cea de-a doua solicitare a petentului, solicitare care a fost reiterată ulterior la data de 07.09.2016 și la care s-a formulat răspuns de către reclamată la data de 11.05.2017 (adresa nr.F 46 - fila 21), petiția fiind înaintată la data de 12.06.2018.

Reclamata arată faptul că, concesionara (soția petentului), nu a înțeles să își achite contribuția anuală pentru concesiunea locului de înhumare, dreptul de folosință asupra acestuia a încetat, împreună cu calitatea acesteia de concesionară a parcelei nr.1103 din cimitirul evanghelic. Încetarea concesiunii este prevăzută și de Regulamentul Cimitirului reclamat care prevede faptul că în cazul neplătirii taxei anuale pe o perioadă mai lungă de 2 (doi) ani, concesiunea (dreptul la folosință) a locurilor de înhumare încetează.

Petenta a ignorat răspunsurile oferite de reclamată la solicitările făcute de-a lungul anilor, dând dovadă de bună credință în lămurirea situației intervenite și solicitarea din anul 2003 de plată la acel moment a contribuției anuale. Soția petentului a recunoscut că era necesară concesiunea locului de veci, a menționat că nu are posibilități financiare, fiind pensionară încadrată în grad de handicap, motiv pentru care a solicitat ca soțul acesteia să preia locul de veci în baza Legii Recunoștinței față de cei care au luptat împotriva Regimului Comunist.

Reclamatul precizează faptul că dreptul de folosință pe care l-a deținut nu mai aparține acesteia din anul 2003, când dreptul de concesiune a încetat prin neplata contribuției anuale restante cu care figura din anul 2003.

Totodată, reclamata mai precizează faptul că nu a refuzat acordarea unui loc de veci petentului pentru niciunul dintre motivele de discriminare ci, având în vedere calitatea de persoană **aparținând domeniului privat**, reclamata poate dispune conform statutului și Regulamentului propriu, de proprietățile pe care le deține, dreptul la proprietate privată fiind un drept absolut, exclusiv și perpetuu, astfel cum este recunoscut și de Constituție și legile române.

V. Motivele de fapt și de drept

8. **Pe cale de excepții**, Colegiul director a luat act de excepția tardivității invocată de către partea reclamată motivat de faptul că aspectele sesizate ar fi depășit termenul de 1 an de la data săvârșirii faptei. Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței Consiliului potrivit OG. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Colegiul director urmează să respingă ambele excepții din următoarele motive:

- cu privire la excepția de tardivitate invocată de partea reclamată, Colegiul director este de opinie că aspectele sesizate au o formă continuă, iar în ceea ce privește excepția de

necompetență a Consiliului invocată din oficiu, Colegiul director este de opinie că aspectele sesizate pot fi analizate prin prisma prevederilor O.G. nr.137/2000 republicată.

9. În fapt, Colegiul director reține că nu există legătură de cauzalitate între criteriul invocat (religie) și neacordarea unui loc de veci.

10. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

11. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

12. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

13. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței

sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

14. În ceea ce privește aspectele sesizate de petent, respectiv refuzul acordării unui loc de veci în cimitirul evanghelic pe motiv că este de o altă confesiune, respectiv ortodoxă, din documentele existente la dosarul cauzei reiese faptul că dreptul de folosință pe care l-a deținut soția petentului nu mai aparține acesteia din anul 2003, când dreptul de concesiune a încetat prin neplata contribuției anuale restante cu care figura din anul respectiv. Soția petentului a recunoscut că era necesară concesiunea locului de veci, a menționat că nu are posibilități financiare fiind pensionară încadrată în grad de handicap, motiv pentru care a solicitat ca soțul acesteia să preia locul de veci în baza Legii Recunoștinței față de cei care au luptat împotriva Regimului Comunist. Încetarea concesiunii este prevăzută și de Regulamentul Cimitirului care prevede faptul că în cazul neplătirii taxei anuale pe o perioadă mai lungă de 2 (doi) ani, concesiunea (dreptul la folosință) locurilor de înhumare încetează.

15. Prin urmare, dreptul de folosință pe care l-a deținut soția petentului nu i-a mai aparținut din anul 2003, când dreptul de concesiune a încetat prin neplata contribuției anuale restante cu care figura din anul respectiv.

16. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unei legături de cauzalitate între criteriu invocat și fapta sesizată. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținută o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de petent (*religie*) și aspectele prezumtiv discriminatorii supuse analizării și dispunerii de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (refuzul acordării unui loc de veci sau a locului de veci concesiunat de soție).

17. Colegiul director constată că aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege și anume lipsește raportul de cauzalitate între criteriul invocat de petent și fapta sesizată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin. 2, din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția necompetenței Consiliului invocată din oficiu;
2. Respinge excepția tardivității introducerii cererii invocată de către partea reclamată;
3. Pe fond, nu sunt fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000, lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invocat și fapta reclamată privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării 20.02.2020

Redactat și motivat de F.V., P.C.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.